पूतभृतश्च सर्वत्राप्यायनोन्नयनसम्भरणादौ च सोमो नीयते · सा च वारणी भवति अद्रोमसंयुक्तत्वात् (१. ३. ३६) · स्रुक्पात्रमात्रं पारिप्लवं चतस्रो ग्रहस्थालीरिति काठके तस्य च विनियोग उक्तः या वां कशेति द्रोणकलशात्पारिप्लवेन गृह्णातीति · मानवे च परिप्लवाꣳ स्रुचमदण्डिकामिति तया च द्रोणकलशाद्ग्रहणं वक्ष्यति · संज्ञाभेदाच्च सम्भरणी ततोऽन्यैवोच्यते ।

अधोऽधोऽन्नं प्रत्यञ्चं द्रोणकलशमत्युच्चोपर्युपर्यन्नं पवित्रमस्मिन्करोति शुक्लं ज्ञीवोर्णानाम् ॥ १६ ॥ दक्षिणस्य हविर्धानस्यान्नमधोऽधः अन्नस्याधस्तात्समोपमार्गेणैव प्रत्यञ्चंत्युक्त्य प्रागग्रमेव प्रतीच्यां प्रेरयित्वा उपंन्नम् अन्नस्योपरिमार्गेण समीपऽएव पंत्रं प्रत्यक् नीत्वा अस्मिन्द्रोणकलशे कंति · कीदृशम् शुक्लं श्वेतवर्णम् ज्ञींनां निर्मितम् · ऊर्णा मेषरोमाणि ज्ञीवस्योर्णा ज्ञीवोर्णाः तासां ज्ञीवन्मेषरोमनिर्मितसूत्रनिर्मितमित्यर्थः · तत्प्रमाणं च मानवे यज्ञमानस्यारत्निमात्रं प्रादेशमात्री दशेति पवित्रं पावनार्थम् दशा परिमार्जनार्था दशया संमार्ष्टीति वक्ष्यमाणत्वात् · काठके शुक्लोर्णानां विचितकेशानामूते पवित्रे प्रादेशमात्रारत्निमात्रेऽइति एकं प्रादेशमात्रं संमार्गार्थम् अपरमरत्निमात्रं पावनार्थम् इति द्वयोः कार्यम् ।

उभयतोदशं परिप्लवायाम् ॥ १७ ॥ एवंविधमेवोभंशं प्रादेशमात्रं द्वितीयं पवित्रं पंयां निदध्यात् अर्थादन्यतरतोदशमरत्निमात्रं पवित्रं द्रोणकलशे ·

पूर्वेणोपस्तम्भनमुत्तरं ध्रुवस्थालीमनन्तर्हिते ॥ १८ ॥ उत्तरस्य हविर्धानस्य उपस्तम्भनः स उत्तर उपस्तम्भनः[1] तं पूर्वेण उत्तराद्उपस्तम्भनात्पूर्वस्यां दिशि अदूरऽएवानन्तर्हिते प्रदेशे ध्रुंलीं योजयेत् · अत्रोत्तरमिति वचनाद्द्रोणकलशस्य दक्षिणे हविर्धाने नियोजनम् ।

धुरि प्रचरणीम् ॥ १९ ॥ प्रचर्यतेऽनयेति प्रचरणी पालाशी द्वितीया स्रुक्रेव · तां संनिधानादुत्तरस्यैवानसो धुरि नियोजयेत् ।

पूर्वेणान्नमुपरि पूतभृतम् ॥ २० ॥ उत्तरस्यैवानसोऽन्नं पूर्वेणानस उपर्येव पूंभृत्संज्ञकं महाकलशं पृथुमुखं योजयति · पूतं सोमं बिभर्तीति पूतभृत् ।

---

१) रमुपं AB.